

DENET VERGİ SİRKÜLER

Sirküler Tarihi : 22.07.2019
Sirküler No : 2019/072

7186 SAYILI KANUNLA VERGİ KANUNLARINDA YAPILAN DÜZENLEMELER

[7186 Sayılı Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun](#) (Kanun) 19 Temmuz 2019 tarih ve 30836 (Mükerrer) Sayılı Resmi Gazete’de yayımlanmıştır.

Kanunun vergisel düzenlemeleri aşağıda kısaca açıklanmıştır.

1. Bazı Gelir ve Kurumlar Vergisi Mükellefleri İçin Hasılat Esaslı Kazanç Tespit Usulü Getirilmiştir (7186 Sayılı Kanun, Md.1):

Bilindiği gibi, 7104 sayılı Kanunun 12 nci maddesiyle, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 38 inci maddesi “*Hâsılat esaslı vergilendirme*” başlığıyla yeniden düzenlenmek suretiyle, katma değer vergisinde küçük ölçekli bazı mükellefiyetlerle ilgili olarak hasılat esaslı vergileme usulü getirilmiştir.

Cumhurbaşkanı, [Hasılat Esaslı Vergilendirme Usulü Uygulanacak Sektör ve Vergi Oranı Hakkında Karar \(Karar Sayısı: 718\)](#) ile hasılat esasında vergilendirilecek mükellefleri ve vergi oranını belirlemiştir. [\(2019/36 sayılı Sirkülerimiz\)](#)

Hasılat esaslı kazanç tespit usulünün kazanç üzerinden alınan vergilerde de uygulanmasını sağlamak amacıyla 7186 Kanunun 1 inci maddesi ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun mülga 113 üncü maddesi başlığıyla birlikte yeniden düzenlenerek, gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinde de bazı mükellefler için bu usul getirilmiş ve vergiye tabi kazancın tespiti basitleştirilmiştir.

BDO Yayıncılık A.Ş.

Eski Büyükdere Cad. No.14
Park Plaza Kat:4
34398 Maslak/İstanbul
Turkey

Tel: +90 212 365 62 00
Fax: +90 212 365 62 02
e-mail: bdo@bdo.com.tr
www.bdo.com.tr

Garantisi ile sınırlı bir Birleşik Krallık şirketi olan BDO International Limited’in üyesi ve bir Türk anonim şirketi olan BDO Yayıncılık A.Ş., bağımsız üye kuruluşlardan oluşan BDO ağıının bir parçasını teşkil etmektedir.

BDO International global ağıının toplam gelirleri 2018 yılında 9 milyar ABD Doları olarak gerçekleşmiştir. BDO, 160’dan fazla ülkede bulunan 1.600 ofiste faaliyet göstermekte olup, bu ofislerde denetim ve danışmanlık hizmetleri veren ortaklar dahil dünya çapında 80.000’nin üzerinde kişi çalışmaktadır.

Dikkat ve titizlikle hazırlanan bu yayın, geniş anlamda görüşleri içermekte olup, genel bir yol gösterici olarak değerlendirilmelidir. Özel durumlara ilgili olarak, mesleki görüş ve yardım almadan, bu yayına dayanarak uygulamalarda bulunulmamalıdır. Bu konuların kendi özel durumunuza ilişkin etkilerini görüşmek için BDO Yayıncılık A.Ş. ile temas kurabilirsiniz. Bu yayındaki bilgilere dayanarak belli eylemlerde bulunmak veya bulunmamak nedeniyle doğabilecek zararlar nedeniyle, BDO Yayıncılık A.Ş. ve ortakları, çalışanları ile yazarları herhangi bir yükümlülük veya sorumluluk kabul etmemektedirler.

Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, **şehir içi yolcu taşımacılığı faaliyetinde bulunan ve bu faaliyetlerinden kaynaklanan hasılatlarının tamamını elektronik ücret toplama sistemleri aracılığıyla elde eden mükelleflerin** talep etmeleri hâlinde söz konusu faaliyetlerinden elde ettikleri gayrisafi hasılatlarının (3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 38 inci maddesi kapsamında hasılat esaslı vergilendirme usulüne göre vergilendirilen mükellefler için hesapladıkları katma değer vergisi dâhil tutarın) %10'u bu faaliyetlerine ilişkin vergiye tabi kazanç olarak esas alınacaktır. Vergiye tabi kazancın bu suretle tespitinde ilgili faaliyete ilişkin giderler dikkate alınmayacak ve bu kazançta herhangi bir indirim veya istisna uygulanmayacaktır.

Kazançları, talep etmeleri halinde, yukarıdaki şekilde hasılat üzerinden düz oranda (% 10) tespit edilecek mükelleflerin;

- a) Bu faaliyetlerine ilişkin gider veya maliyetleri, bu faaliyetlerine ilişkin kazancın tespitinde dikkate alınmayacağı gibi, vergiye tabi **diğer kazanç veya iratlarının** tespitinde de dikkate alınmayacaktır.
- b) Bu kazançları dışındaki beyana tabi diğer kazanç veya iratları hakkında bu madde hükümleri uygulanmayacaktır. Kapsama girmeyen bu kazançları genel esaslara göre tespit edilecektir.
- c) İki yıl geçmedikçe bu usulden çıkmaları mümkün değildir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 353 üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkrası hükümleri uyarınca bir takvim yılı içinde iki kez ceza kesilen mükellefler, cezanın kesildiği ve takip eden iki takvim yılına ait kazançları için bu madde hükümlerinden yararlanamazlar. Görüldüğü gibi, uygulama dışı kalmak için cezanın kesinleşmesi aranmamakta, cezanın kesilmesi yeterli görülmektedir.

Bu madde hükümleri kurumlar vergisi mükellefleri hakkında da uygulanacaktır.

Cumhurbaşkanı, % 10 oranını iki katına kadar artırmaya, yarısına kadar indirmeye, kanuni oranına getirmeye; Hazine ve Maliye Bakanlığı ise maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

2. Yurt İçi ve Yurt Dışı Varlıklar İçin Yeni Bir Barış İmkânı Getirildi (7186 Sayılı Kanun, Md.2):

Son olarak 7143 sayılı Kanunun 10 uncu maddesine istinaden uygulanan¹ Varlık Barışı uygulamasına yeni bir örnek daha eklenmiştir. 7186 sayılı Kanunun 2 nci maddesi ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa geçici 90 ncı madde eklenerek, yurt dışında ve yurt içinde bulunan kapsama giren varlıklarını 31.12.2019 tarihine kadar bildirme veya kayıtlara alma imkânı getirilmiştir. Bu düzenleme, Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe girmiş olup, bu kapsamda bildirilecek veya kayda alınacak varlıkların değeri üzerinden % 1 oranında vergi ödenecektir.²

¹ 7143 sayılı Kanuna istinaden uygulanan Varlık Barışı hakkında detaylı bilgi için 2018/ 63, 91, 102 ve 122 sayılı Sirkülerimiz

² 7143 sayılı Kanun uygulamasında, 31.07.2018 tarihine kadar bildirilen veya beyan edilen değerler için vergi alınmamış, bu tarihten süre sonuna (31 Mayıs 2019 tarihine) kadar bildirilen veya beyan edilen varlıklar üzerinden ise % 2 oranında vergi tahsil edilmiştir.

Önceki uygulamada olduğu gibi, **bu madde kapsamında bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle de hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmayacaktır.** Bu hükümden faydalanılabilmesi için bildirilen veya beyan edilen varlıklar üzerinden tarh edilecek % 1 verginin vadesinde ödenmesi şarttır.

Varlık Barışına ilişkin geçici 90 ncı madde hükmü aynen şöyledir:

“GEÇİCİ MADDE 90 - Yurt dışında bulunan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarını, bu maddedeki hükümler çerçevesinde, 31/12/2019 tarihine kadar Türkiye’deki banka veya aracı kuruma bildiren gerçek ve tüzel kişiler, söz konusu varlıkları serbestçe tasarruf edebilirler.

Banka ve aracı kurumlar, kendilerine bildirilen varlıklara ilişkin olarak %1 oranında hesapladıkları vergiyi, bildirim izleyen ayın on beşinci günü akşamına kadar vergi sorumlusu sıfatıyla bir beyanname ile bağlı bulunduğu vergi dairesine beyan eder ve aynı sürede öderler.

Birinci fıkra kapsamına giren varlıklar, yurt dışında bulunan banka veya finansal kurumlardan kullanılan ve bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla kanuni defterlerde kayıtlı olan kredilerin en geç 31/12/2019 tarihine kadar kapatılmasında kullanılabilir. Bu takdirde, defter kayıtlarından düşülmesi kaydıyla, borcun ödenmesinde kullanılan varlıklar için Türkiye’ye getirilme şartı aranmaksızın bu madde hükümlerinden yararlanılır.

Bu maddenin yürürlük tarihi itibarıyla kanuni defterlerde kayıtlı olan sermaye avanslarının, yurt dışında bulunan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçlarının bu maddenin yürürlüğe girmesinden önce Türkiye’ye getirilmek suretiyle karşılanmış olması hâlinde, söz konusu avansların defter kayıtlarından düşülmesi kaydıyla bu madde hükümlerinden yararlanılır.

213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca defter tutan mükellefler, bu madde kapsamında Türkiye’ye getirilen varlıklarını, dönem kazancının tespitinde dikkate almaksızın işletmelerine dâhil edebilecekleri gibi aynı varlıkları vergiye tabi kazancın ve kurumlar için dağıtılabilir kazancın tespitinde dikkate almaksızın işletmelerinden çekebilirler.

Gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerince sahip olunan ve Türkiye’de bulunan ancak kanuni defter kayıtlarında yer almayan para, altın, döviz, menkul kıymet ve diğer sermaye piyasası araçları ile taşınmazlar, 31/12/2019 tarihine kadar vergi dairelerine beyan edilir. Beyan edilen söz konusu varlıklar, 31/12/2019 tarihine kadar, dönem kazancının tespitinde dikkate alınmaksızın kanuni defterlere kaydedilebilir. Bu takdirde, söz konusu varlıklar vergiye tabi kazancın ve kurumlar için dağıtılabilir kazancın tespitinde dikkate alınmaksızın işletmeden çekilebilir. Bu fıkra kapsamında beyan edilen taşınmazların aynı sermaye olarak konulmak suretiyle işletme kayıtlarına alınması hâlinde, sermaye artırım kararının beyan tarihi itibarıyla alınmış olması ve söz konusu kararın beyan tarihini izleyen onuncu ayın sonuna kadar ticaret siciline tescil edilmesi kaydıyla, bu madde hükümlerinden faydalanılabilir. Vergi dairelerine beyan edilen varlıkların değeri üzerinden %1 oranında vergi tarh edilir ve bu vergi, tarhiyatın yapıldığı ayı izleyen ayın sonuna kadar ödenir.

Bu madde kapsamında ödenen vergi, hiçbir suretle gider yazılamaz ve başka bir vergiden mahsup edilemez. Türkiye'ye getirilen veya kanuni defterlere kaydedilen varlıkların elden çıkarılmasından doğan zararlar, gelir veya kurumlar vergisi uygulaması bakımından gider veya indirim olarak kabul edilmez.

Bu madde kapsamında bildirilen veya beyan edilen varlıklar nedeniyle hiçbir suretle vergi incelemesi ve vergi tarhiyatı yapılmaz. Bu hükümden faydalanılabilmesi için bildirilen veya beyan edilen tutarlara ilişkin tarh edilen verginin vadesinde ödenmesi ve birinci fıkra uyarınca bildirilen varlıkların, bildirim yapıldığı tarihten itibaren üç ay içinde Türkiye'ye getirilmesi veya Türkiye'deki banka ya da aracı kurumlarda açılacak bir hesaba transfer edilmesi şarttır.

Cumhurbaşkanı, bu maddede yer alan süreleri, bitim tarihlerinden itibaren altı aya kadar uzatmaya; Hazine ve Maliye Bakanlığı, madde kapsamına giren varlıkların Türkiye'ye getirilmesi, bildirim ve beyanı ile işletmeye dâhil edilmelerine ilişkin hususları, bildirim veya beyana esas değerlerin tespiti, bildirim ve beyanların şekli, içeriği ve ekleri ile yapılacağı yeri, maddenin uygulanmasında kullanılacak bilgi ve belgeler ile uygulamaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

Bu düzenleme için ayrı bir sirküler gönderilecektir.

3. Bu Kanun Kapsamındaki Finansal Yeniden Yapılandırma Çerçeve Anlaşmaları İçin Getirilen İstisnalar (7186 Sayılı Kanun, Md.17):

Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe giren 17 inci maddesiyle 5411 sayılı Bankalar Kanununa eklenen geçici 32 nci madde ile finansal güçlük içinde bulunan, ancak malî sisteme olan borçlarının yeniden yapılandırılması yoluyla faaliyetine devam etmesi olanak dahilinde olan firmalara, faaliyetlerini verimli bir şekilde sürdürebilecekleri bir ortamın sağlanması, bu şekilde ilgili firmaların ticarî faaliyetlerinin genişlemesi ve katma değer yaratmaya devam etmesi suretiyle ekonomiye yeniden kazandırılması, kapasite kullanımı ve istihdamın artırılması amaçlanmaktadır.

Bu kapsamda maddenin uygulanmasına ilişkin tanımlar düzenlenmiş, finansal yeniden yapılandırma kapsamına alınacak borçlu firmaların mali durumlarının ve bu kapsamda borçlarının yeniden yapılandırılması sonucunda borçlarını makul bir süre içinde geri ödeme kabiliyeti kazanacağını tespit edilmesi şartı getirilerek, bu tespitin bağımsız denetim kuruluşları ya da Çerçeve Anlaşmaları kapsamında belirlenecek yeterli bilgi ve uzmanlığa sahip kuruluşlara yaptırılacağı hükme bağlanmıştır.

Ayrıca geçici 32 nci madde ile bu maddeye göre yapılacak Çerçeve Anlaşmaları ve bu Anlaşmalar kapsamında düzenlenen Sözleşmelerde belirlenen esaslar uyarınca yapılacak işlemler için birtakım vergi istisnaları getirilmiştir. Bu maddeye göre yapılacak Çerçeve Anlaşmaları ve bu Anlaşmalar kapsamında düzenlenen Sözleşmelerde belirlenen esaslar uyarınca;

- a) Yapılacak işlemler cezaevi harcı ve 492 sayılı Harçlar Kanununa göre alınan harçlardan (yargı harcı dahil) ve düzenlenecek kâğıtlar (Çerçeve Anlaşmaları ve Sözleşmeler dahil) 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa göre alınan damga vergisinden,
- b) Alacaklı kuruluşlar tarafından her ne nam altında olursa olsun tahsil edilecek tutarlar 6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu gereği ödenecek banka ve sigorta muameleleri vergisinden,
- c) Kullandırılan ve kullandırılacak krediler kaynak kullanımını destekleme fonundan,

müstesnadır.

Bu istisnalar, alacaklı kuruluşların Çerçeve Anlaşmaları ve bu Anlaşmalar kapsamında düzenlenen Sözleşmeler kapsamındaki işlemleri dolayısıyla doğrudan veya dolaylı edindikleri varlıkları ve teminatları, alacaklı kuruluşların kendi aralarında veya borçluya devri hariç, elden çıkardıkları hâllerde uygulanmaz.

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 5 inci maddesinin birinci fıkrasının (f) bendinde yer alan istisna hükmü, kanuni takibe alınma şartı aranmaksızın alacaklı kuruluşlara ilgili varlıklarını Çerçeve Anlaşmaları ve düzenlenen Sözleşmeler kapsamında devreden kurumlar ile bu suretle ilgili varlıkları devralan söz konusu alacaklı kuruluşların bu varlıkları satışından doğan kazançları hakkında da uygulanır.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (r) bendinde yer alan istisna hükmü, ilgili varlıkların Çerçeve Anlaşmaları ve düzenlenen Sözleşmeler kapsamında alacaklı kuruluşlara devir ve teslimi ile bu suretle ilgili varlıkları devralan alacaklı kuruluşların bu varlıkları devir ve tesliminde de uygulanır.

Sözleşme hükümleri uyarınca tahsilinden vazgeçilen alacak tutarları 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre alacaklı için değersiz alacak, borçlu için ise vazgeçilen alacak olarak dikkate alınır. Alacaklı kuruluşlar tarafından dahil oldukları risk grubunda bulunan borçlularla yapılan yeniden yapılandırma işlemlerinde bu fıkra hükümleri uygulanmaz.

Sözleşmelere göre borçları yeniden yapılandırılan borçlular tarafından alınmış olan teşvik belgelerinin süreleri ve ihracat taahhüt süreleri ile 4749 sayılı Kamu Finansmanı ve Borç Yönetiminin Düzenlenmesi Hakkında Kanunun geçici 20 nci maddesi çerçevesinde sağlanan kefaletleri de içermek üzere kredi garanti kurumları tarafından verilen garanti ve kefaletlerin süreleri, sözleşmeler ile belirlenen süreler kadar uzatılmış sayılır.

Bu madde hükümlerine göre finansal yeniden yapılandırma kapsamına alınan bir borçlunun borçlarının Sözleşmenin imza tarihini izleyen yılın başından itibaren iki yıl içerisinde tekrar finansal yeniden yapılandırmaya konu edilmesi hâlinde, bu madde hükmünde belirtilen vergi istisnaları ve teşvikler uygulanmaz.

Sözleşmeler ile uygulamaya konulan işlemlerin gerçekleşmemesi hâlinde dahi, uygulanmış olan vergi, fon ve harç istisnaları geri alınmaz.

Bu maddeye göre yapılan Çerçeve Anlaşmaları ve bu Anlaşmalar kapsamında düzenlenen Sözleşmeler için sağlanan vergi istisnaları ve teşvikler, bu madde kapsamında düzenlenen sözleşmelere istinaden yapılacak işlemlere birinci fıkrada yer alan süreyle sınırlı olmaksızın uygulanır.

4. Elektrik Motorlu Taşıt Araçlarını İmal Edenlerin Yatırıma Katkı Tutarlarının Özel Tüketim Vergisine Mahsubuna Yetki Verilmiştir (7186 Sayılı Kanun, Md.19)

Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe giren 19 uncu maddesiyle ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa geçici 12 nci madde eklenmek suretiyle, ülkemizde elektrik motorlu otomotiv markası/markalarının üretilmesinin ve bu araçların yurtiçinde tercih edilirliliğinin desteklenmesi amacıyla, 6745 sayılı Kanunun 80 inci maddesi kapsamında teşviklerden yararlanmasına karar verilen ve bu kapsamda **sera etkisi yaratan egzoz gazı salınımını tamamen ortadan kaldıracak teknolojilerin geliştirilmesi için münhasıran Türkiye’de gerçekleştirdikleri Ar-Ge faaliyetleri sonucunda geliştirdikleri elektrik motorlu taşıt araçlarını Türkiye’de imal eden mükelleflerin**, bu yatırımları dolayısıyla Kurumlar Vergisi Kanununun 32/A maddesi kapsamında hak kazandıkları yatırıma katkı tutarını, söz konusu malların ilk iktisabı dolayısıyla 31/12/2035 tarihine kadar vergi dairesine ödenen özel tüketim vergisinin, takvim yılının üçer aylık dönemleri itibarıyla bu mükelleflere kısmen veya tamamen, nakden ya da vergi borçlarına mahsuben ödenmesi suretiyle kullanılabileme hususunda Cumhurbaşkanına yetki verilmiştir.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Hazine ve Maliye Bakanlığı yetkilidir.

5. Yurt Dışına Çıkış Harcı 15 TL’den 50 TL’ye Yükseltilmiş ve Cumhurbaşkanına Bu Miktarı Üç Katına Kadar Artırma Yetkisi Verilmiştir (7186 Sayılı Kanun, Md.20):

Kanunun 20 nci maddesi ile 5597 sayılı Yurt Dışına Çıkış Harcı Hakkında Kanun ile Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “15 Türk Lirası” ibaresi “50 Türk lirası” şeklinde, “bu miktarı” ibaresi “bu miktarı üç katına kadar artırmaya veya” şeklinde ve yedinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(7) Bu madde uyarınca alınan harcın çıkış başına 15 Türk lirası (Cumhurbaşkanınca 15 Türk lirasından düşük bir miktar belirlenmesi hâlinde belirlenen miktar) 2985 sayılı Toplu Konut Kanununun 2 nci maddesinin (f) bendine göre Toplu Konut İdaresine aktarılır, kalan miktar genel bütçeye gelir kaydedilir.”

Kanunun yayımını izleyen aybaşından itibaren (yani 1 Ağustos 2019 tarihinde) yürürlüğe girecek bu düzenleme ile yurt dışına çıkış yapan Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarından çıkış başına 15 TL olarak alınan harç miktarı 50 TL olarak belirlenmiş ve bu miktarın üç katına kadar artırılabilmesi hususunda Cumhurbaşkanına yetki verilmiştir. Ayrıca çıkış başına 15 Türk Lirasını aşan miktarın genel bütçeye gelir kaydedileceği hükme bağlanmıştır.

6. Bankaların Özel Karşılık Ayrıldıktan Sonra Tahsil İmkânı Kalmadığı İçin Kayıttan Düşülen Kredileri Değersiz Alacak Sayılacaktır (7186 Sayılı Kanun, Md.16):

Bilindiği gibi, Bankacılık Mevzuatında kredilerin sınıflandırılması ve karşılığa tabi tutulmasına ilişkin esaslar belirlenirken, kredilerin kayıttan düşülmesine ilişkin bir düzenlemeye yer verilmemiştir.

Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe giren 16 ncı maddesiyle 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 53 üncü maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilerek, tahsil imkânı kalmayan kredilerin kayıttan düşülmesi (aktiften silinmesi) hususu da düzenlenmiş, ayrıca kayıttan düşülen tutarların 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 322 nci maddesi kapsamında değersiz alacak olarak kabul edilmesi sağlanmıştır.

Eski Şekli	Yeni Şekli
<p>Karşılıklar ve teminatlar</p> <p>MADDE 53. - Bankalar, krediler ve diğer alacaklarla ilgili olarak, doğmuş veya doğması muhtemel zararların karşılanması ve bunlar dışında kalan varlıkların değer azalışları için yeterli düzeyde karşılık ayrılmasına, aktiflerin kalitesine ve sınıflandırılmasına, garantilerin ve teminatların alınmasına, bunların değerinin ve güvenilirliğinin ölçülmesine, takibe alınan kredilerin izlenmesine ve vadesi dolmuş kredilerin geri ödenmesine ilişkin politikaları oluşturmak ve uygulamak, bunları düzenli olarak gözden geçirmek, tüm bu hususları icra edebilecek gerekli yapıları tesis etmek ve işletmek zorundadır. Bu fıkra hükmünün uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Kurulca belirlenir.</p> <p>Bu madde uyarınca krediler ve diğer alacaklarla ilgili olarak ayrılan özel karşılıkların tamamı, ayrıldıkları yılda kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilir.</p>	<p>Karşılıklar, teminatlar ve kayıttan düşme</p> <p>MADDE 53 - Bankalar, krediler ile ilgili olarak doğmuş veya doğması muhtemel zararların karşılanması için yeterli düzeyde karşılık ayrılmasına, kredilerin kalitesine ve sınıflandırılmasına, garantilerin ve teminatların alınmasına, bunların değerinin ve güvenilirliğinin ölçülmesine, takibe alınan kredilerin izlenmesi ve Kamu Gözetimi, Muhasebe ve Denetim Standartları Kurumunca yayımlanan Türkiye Finansal Raporlama Standartlarına göre kayıttan düşülmesine, kredilerin yeniden yapılandırılması dâhil geri ödenmelerine ilişkin politikaları oluşturmak ve uygulamak, bunları düzenli olarak gözden geçirmek, tüm bu hususları icra edebilecek gerekli yapıları tesis etmek ve işletmek zorundadır. Bu fıkra hükmünün uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Kurulca belirlenir.</p> <p>Bu madde uyarınca krediler ile ilgili olarak ayrılan özel karşılıkların tamamı ayrıldıkları yılda kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilir.</p> <p>Bu madde uyarınca özel karşılık ayrıldıktan sonra tahsil imkânı kalmaması nedeniyle kayıttan düşülen krediler, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 322 nci maddesi hükümleri kapsamında değersiz alacak addolunur.</p>

7. Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketlerinin Özel Karşılık Ayrıldıktan Sonra Tahsil İmkânı Kalmaması Nedeniyle Kayıttan Düşülen Alacakları Değersiz Alacak Sayılacaktır (7186 Sayılı Kanun, Md.26):

Kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe giren 26 ncı maddesiyle 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring ve Finansman Şirketleri Kanununun 16 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “*Finansal kiralama ve finansman şirketleri*” ibaresi “*Şirket*” şeklinde değiştirilmek ve maddeye aşağıdaki fıkra eklenmek suretiyle, maddedeki faktoring şirketlerine ilişkin ifade eksikliği giderilmiş ve Türkiye’de kurulu finansal kiralama şirketleri, faktoring şirketleri ve finansman şirketlerinin, 16 ncı madde uyarınca özel karşılık ayrıldıktan sonra tahsil imkânı kalmaması nedeniyle kayıttan düşülen alacakları, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 322 nci maddesi hükümleri kapsamında değersiz alacak sayılmıştır:

“(3) Bu madde uyarınca özel karşılık ayrıldıktan sonra tahsil imkânı kalmaması nedeniyle kayıttan düşülen alacaklar, 213 sayılı Kanunun 322 nci maddesi hükümleri kapsamında değersiz alacak addolunur.”

Bu değişikliklerden sonra maddenin eski ve yeni halinin karşılaştırılması aşağıdaki tabloda yer almaktadır.

Eski Şekli	Yeni Şekli
<p>Karşılıklar</p> <p>MADDE 16 - (1) Şirket, işlemlerinden kaynaklanan alacaklarından doğmuş veya doğması beklenen ancak, miktarı kesin olarak belli olmayan zararlarını karşılamak amacıyla Kurulca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde karşılık ayırmak zorundadır.</p> <p>(2) Finansal kiralama ve finansman şirketleri tarafından bu madde uyarınca ayrılan özel karşılıkların tamamı, ayrıldıkları yılda kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilir.</p>	<p>Karşılıklar</p> <p>MADDE 16 - (1) Şirket, işlemlerinden kaynaklanan alacaklarından doğmuş veya doğması beklenen ancak, miktarı kesin olarak belli olmayan zararlarını karşılamak amacıyla Kurulca belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde karşılık ayırmak zorundadır.</p> <p>(2) Şirket tarafından bu madde uyarınca ayrılan özel karşılıkların tamamı, ayrıldıkları yılda kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak kabul edilir.</p> <p>(3) Bu madde uyarınca özel karşılık ayrıldıktan sonra tahsil imkânı kalmaması nedeniyle kayıttan düşülen alacaklar, 213 sayılı Kanunun 322 nci maddesi hükümleri kapsamında değersiz alacak addolunur.</p>

Saygılarımızla.